

erhvervsskader og flere og flere nedslidninger, og hvad er så alternativerne til udbygningen af BST-systemet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til fru Anne Baastrup:

Der er altså den forskel på mundtlige APV'er og skriftlige APV'er, at de mundtlige kan virksomheden selv tilrettelægge indholdet af, og at der jo i de skriftlige, når man kender den siddende regering, vil være en tendens til, at der kommer flere og flere krav om, hvordan man skal udfylde skemaerne. Og vi tror generelt ikke på, at flere bureaukratiske papirer og skemaer løser problemerne, og vi er faktisk fuldstændig enige med statsministeren i, at vi skal væk fra skemavældet, for det løser altså ingen problemer.

Og til hr. Poul Erik Dyrland, som spørger, hvad vi så vil, vil jeg sige, at vi vil have forenkling. For realiteterne på en masse arbejdspladser i Danmark i dag er jo, at hver gang man nævner ordet arbejdsmiljø, tager medarbejderne sig til hovedet, fordi de er blevet hvirvlet ind i et fuldstændig uoverskueligt regelkompleks og hele tiden bliver belemret med så det ene og så det andet krav fra myndighederne i stedet for at få fred til at koncentrere sig om at leve op til de generelle krav i lovgivningen om, at der selvfølgelig skal være et sundt og sikkert arbejdsmiljø.

Og på fru Jette Gottliebs spørgsmål om BST vil jeg svare, at Venstre ikke mener, at BST er nødvendig for at fremme et godt arbejdsmiljø. Det, der er nødvendigt, er nogle enkle regler og krav, som virksomhederne skal leve op til. Hvor de så henter deres rådgivning, er ikke det afgørende.

Derfor kunne vi forestille os en generel model, der går ud på at afsætte en sum penge, og at man så selv kan bestemme, hvor man køber sin ydelse, altså hvor man får den vejledning, som man som virksomhed har behov for.

Og man behøver altså ikke give BST monopol på det område, for dér har vi jo Arbejdstilsynet, som på myndighedssiden kan sikre, at de generelle regler overholdes.

Så vi mener, at der skal være en generel lovgivning, og at man så skal kontrollere, om reglerne i den bliver overholdt, og om nødvendigt straffe dem, der ikke overholder dem, nøjagtig som vi gør det på alle andre områder i dette land.

Formanden:

Så tager vi en omgang korte bemærkninger til: Først fru Anne Baastrup, så hr. Poul Erik Dyrland og så fru Jette Gottlieb.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at fru Charlotte Antonsen har ét hovedproblem omkring APV'erne, og det er, at de er skriftlige.

Men måske er det ikke så meget det, at de er skriftlige, men mere det, at de er skriftlige på baggrund af nogle skemaer, og så tror jeg, fru Charlotte Antonsen har et ret stort problem i den videre debat, for sagen er den, at de skemaer, som eventuelt bliver udformet, bliver udformet på en sådan måde, at virksomhederne selv kan beslutte sig for, om det er de skemaer, de vil anvende, eller de vil bruge en anden type APV på skriftligt grundlag.

Man kan f.eks. sætte sig ned og skrive et notat, og man kan også skrive det på japansk, hvis det i øvrigt er det sprog, der anvendes på virksomheden.

Der kommer altså ikke nogen krav af den karakter, som fru Charlotte Antonsen var inde på, medmindre virksomhederne selv ønsker at anvende de skemaer. Så hvis det er hovedsagen, kan jeg jo glæde fru Charlotte Antonsen med, at det slet ikke er noget problem.

Så jeg glæder mig til, at fru Charlotte Antonsen efterfølgende vil støtte en skriftlig APV.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Undskyld mig, men det er altså min opfattelse, at det, fru Charlotte Antonsen her står og siger, er det rene sludder, for hvilke regler i det regelsæt for arbejdsmarkedet, der i dag foreligger, forhindrer en hvilken som helst virksomhed med 15, 20 eller 50 ansatte i at tage fat i arbejdsmiljøet på den pågældende virksomhed fra en side af og få ryddet op i det, så der er et ordentligt arbejdsmiljø, hvor ingen kommer til skade? Der er intet i de eksisterende regler, der forhindrer det!

Nej, det, der er problemet, er, at man sidder med korslagte arme og ikke gør noget ved det. Alle undersøgelser viser faktisk, at sådan er det på et meget stort antal arbejdspladser. Det er problemet, og det skyldes ikke reglerne, det skyldes passivitet, og det er ikke reglerne, der passiviserer arbejdspladserne i dag, for reglerne er sådan, at man kan bare tage fat og gå i gang,